

CHANTAL ACDA

DE 40-JARIGE SINGER-SONGWRITER MAAKTE MUZIEK MET ZITA SWOON, DEUS EN ISBELLS. MET DE BAND SLEEPING DOG TOERDE ZE EN MAAKTE ZE DRIE ALBUMS. ONDER HAAR EIGEN NAAM LANCEERDE ZE ALBUMS ALS *BOUNCE BACK*, *LET YOUR HANDS BE MY GUIDE* EN *THE SPARKLE IN OUR FLAWS*. ZE ZOEKT DAARNAAST OOK HET GEZELSHAP OP VAN MUZIKALE ZIELSGENOTEN ALS PETER BRODERICK EN NILS FRAHM.

tekst LENE KEMPS

Chantal Acda en Newton brengen 'Ballad Opera' tijdens Operadagen Rotterdam, 22 en 23 mei, operadagenrotterdam.nl

"Ik was 17 toen ik Stef Kamil Carlens na een concert van Zita Swoon een cassettebandje met wat nummers toestopte, heel verlegen. De dag nadien belde hij of ik wilde meezingen tijdens een optreden. Zo rol je er dus in.

"Ik ben niet geschoold, heb geen technische stem. Mijn moeder was operazangeres, dat is een heel ander geluid, geofend en gecontroleerd. Ik klink zoals het komt als ik mijn mond opendoe. Mijn stem wordt breekbaar genoemd, hoewel ik dat zelf anders aanvoel. Ik voel me sterk als ik zing, maar ik begrijp waar dat idee van fragiliteit vandaan komt. Ik stel me helemaal open, heb geen schild meer. Muziek komt niet vanuit een pijnlijke plek in mezelf, maar vanuit de behoefte om te groeien, te delen en verbinding te maken. Als ik dan al kwetsbaar ben, dan is die kwetsbaarheid mijn kracht.

"Ik had ouders die me meenamen op al hun reizen. Die me op mijn 15de alleen naar Londen lieten gaan om Tate Modern te zien. Maar ze hebben me ook geleerd om buiten de grenzen te denken. Om mijn leven vorm te geven rond zaken die me blij maken en voeden. Ze hebben me een positieve instelling en veel zelfvertrouwen gegeven, hoewel ik soms heel bezorgd kan zijn om de toestand van de wereld. Ik schreef een nummer naar aanleiding van de aanslagen. Maar ook over de dood van mijn vader. Hij lag in zijn bed, en ik componeerde een nummer voor hem in de kamer erboven. 'Hij ademt rustiger', zei mijn moeder. Als ik 'Arms High Up' zing, denk ik nog steeds aan hem. Zonder verdriet. Dan denk ik aan alles wat ik van hem geleerd en gekregen heb.

"Ik heb 2018 uitgeroepen tot het jaar waarin ik alles in het werk ga stellen om mijn comfortzone te vermijden. Ik wil blijven nadenken, reflecteren, streven naar verdieping. Dat doe ik sneller als ik nieuw territorium opzoek. Geef mij maar de onbekende weg. Klinkt dat getormenteerd? Dat is echt niet hoe ik ben. Ik heb gewoon ruimte en zelfreflectie nodig. Ik leef om te leren."